

8. po Trojici – 22.7.2018

Náprsník

„Bože, čuj moju modlitbu a neskrývaj sa pred mojím úpením! Venuj mi pozornosť a vypočuj ma, zmetam sa vo svojich myšlienkach a vzdychám. Ale ja k Bohu volám a Hospodin mi pomôže“ (Ž 55).

2 Mojžišova 28:15-17+30 „Ďalej zhotov náprsník pre súdne výroky a ako umeleckú tkáčsku prácu. Zhotov ho ako efód zo zlata, modrého a červeného purpuru, karmazínu a súkaného ľanu. Bude štvoruhlastý, dvojitý, na pиаd' dlhý a na pиаd' široký. Vyplň ho vysádzanými drahokamami. Do náprsníka pre súdne výroky vlož aj urím a tummím i budú Áronovi na srdci, keď bude vchádzať pred Hospodina. Tak nech nosí Áron súdne rozhodnutie Izraelcov na svojom srdci stále pred Hospodinom“.

Deťom závidím mnoho vecí. Jednou z nich je odvaha opýtať sa akúkoľvek otázku. My, dospelí, sa totiž málo pýtame – či už preto, že sme si istí sami sebou a svojou múdrosťou, alebo sa hanbíme, že si o nás ostatní pomyslia, že sme hlúpi alebo sa nepýtame, lebo máme skúsenosť, že odpovede neprichádzajú. Deti s tým problémom nemajú, ak chcú niečo vedieť, jednoducho sa opýtajú aj tisíckrát, ak sa im nedostáva uspokojivej odpovede. Pýtať sa nie je hanba, práve naopak – kto sa veľa pýta, veľa sa dozvie.

Dnes sa budeme zaoberať **náprsníkom** – teda zvláštny predmet v podobe štvorca, ktorý bol pripevnený zlatými retiazkami na prsiach kňaza. Bol z rovnakého materiálu ako efód, teda zástera. Bolo to akoby vrecúško 20x20 cm veľké, do ktorého bolo vložených **12 drahokamov. Tie symbolizovali 12 kmeňov Izraela.** Tiež do náprsníka boli vložené ďalšie dva drahokamy, ktoré sa volali „**urím a tummím**“ a ktoré sa používali na zisťovanie Božej vôle, ak odpoveďou malo byť jednoduché „áno“ alebo „nie“.

Náprsník sa používal na súdne výroky – nešlo o súd v našom zmysle. **Kňaz bol v SZ sprostredkovateľom Boha a človeka, Hospodina a Izraela, takže prijímal Božie inštrukcie a príkazy, ktoré posúval ľudu.** Nielen jednému kmeňu, ale všetkým 12 kmeňom, teda celému národu. Pán Boh teda prostredníctvom kňaza zjavoval svoju vôľu. Dnes už nie je jasné, akým spôsobom sa urím a tummím používal, ale vieme, že hral nenahraditeľnú úlohu v živote Izraela. Pravdepodobné možnosti odpovedí touto formou boli „Boh súhlasí“ a „Boh nesúhlasí“ – tie znamenali Božiu priazeň a vedenie. Tretia možnosť bola „Boh mlčí“ – to bolo znamením Božej nepriazne, najmä vtedy, keď sa ľud odkláňal od správnych ciest. Kňaz teda predložil možnosti a Boh rozhodol, ktorá z nich je správna. No keď sa národ úplne odklonil od Hospodina a neposlúchal Jeho

slovo, najmä za čias prorokov, urím a tummím prestáva existovať, pretože Pán Boh mlčal. **Čo mal hovoriť ľudu, ktorý nechcel počúvať?**

Každý z nás žije pred Božou tvárou. On má pre nás plány, cesty a spôsoby života, ktorý je tým najlepším pre každého z nás. Je len na nás, či sme pripravení pýtať sa Boha – „áno“ či „nie“ a vykonať alebo nevykonať všetko podľa Jeho vôle.

V Božom slove je napísané, že **tomu, kto sa pýta, Pán Boh odpovedá**. *Pýtať sa znamená túžiť po Božej odpovedi, chcieť vedieť, čo si Boh praje. Pýtať sa Boha znamená byť rozhodnutý konať to, čo nám povie, znamená to žiť v Jeho priazni, očakávať na Jeho slovo a žiť pre niečo, pre niekoho, pre úlohu, ktorú nám Pán Boh určil.* Pretože iba ten, kto niečo chce dosiahnuť, zistiť, sa pýta. V Božom slove nás Pán Ježiš vyzýva: „skúmajte Písma“ a Pavol zas hovorí, aby sme rozsudzovali, čo je vôľa Božia. Existuje veľa výziev Písma, kde sme nabádaní nespoliehať sa na svoju rozumnosť a vedomosti, ale hľadať a riadiť sa Božou múdrosťou. **Pre veriaceho a Bohu poslušného človeka je prvoradá Boží názor, preto sa na neho dopytuje, hľadá odpovede a skúma Božiu vôľu.** Ak zistí, že má Pán Boh rovnaký názor, koná tak. Ak zistí, že sa vo svojom názore mýlil a Pán Boh si myslí niečo iné, má v sebe dostatok pokory a odvahy vzdať sa svojich názorov a nasledovať Boží hlas. **Pýtaš sa Boha na názor? Počúvaš Jeho odpovede? Si pripravený konať, ako ti Pán Boh káže?**

Kto sa nepýta, je pasívny. *Človek, ktorý nechce nič dosiahnuť, nemá otázky a ani problémy, nemá čo riešiť, ani čo zisťovať. Ved' aj načo. Spolieha sa iba na to, čo práve je a netúži žiť inak, nehladá iný, lepší spôsob života. Má tradičný názor na seba, na svoje okolie a je presvedčený o jeho správnosti. Zostáva tvrdošijne na svojom a nemá ani chuť ani ochotu niečo zmeniť.* Ak takému človeku aj Pán Boh chce niečo povedať, nemá šancu, pretože taký človek nepočúva. Nemá otvorené ani uši a ani srdce pre názory a hlasy iných ľudí či Pána. **Každý, kto má takýto štýl života, nepochopil Krista a nepočul Jeho volanie. Pretože Pán Ježiš nás volá k aktivite, k budúcnosti, ku zmene,** ktoré neprichádzajú automaticky, ale sú vykonané ľuďmi, ktorí sa riadia Božou vôľou. **Pýtaš sa Boha na názor? Nie? Nie je to preto, že si vo svojom živote pasívny a nechceš poznať vôľu svojho Boha, lebo si presvedčený, že žiješ ako najlepšie vieš a niet v tebe nič, čo by sa malo zmeniť? Myslíš si, že tento štýl života ja naozaj správny?**

Potom sú tu ešte **tí, ktorí sa pýtajú, ale nezaujímajú sa o seba, ale vždy o druhého.** *Myslia si, že majú právo riešiť životy a problémy iných. Sú to ľudia presvedčení o tom, že nepotrebujú žiadne odpovede, lebo všetko vedia. Sú pripravení hovoriť s Bohom o blížnych, ale nikdy nie o seba. Ved' to druhí potrebujú uzdravenie, obrátenie, pomoc. Títo*

*Ľudia všetko bravo zvládnu sami. Poukazujú na životy iných a očakávajú, že Pán Boh zasiahne a všetko zmení. Ale ak by Pán Boh chcel zasiahnuť do ich života, zmeniť ich srdce, smerovanie, sú pripravení Mu povedať: netráp sa Pane, ja to fakt nepotrebujem, pozri sú tu väčší hriešnici a nešťastníci ako ja, im by si mal hovoriť, čo a ako. Pán Ježiš nás však pozýva k tomu, aby sme sa pýtali skôr na to, aké brvno prekáža nášmu pohľadu a potom ho odstránili, lebo iba tak môžeme iným pomôcť s odstránením ich smietky. Iste je dobré sa zaujímať o blížnych, modliť sa za nich a hľadať odpovede na ich otázky pred Božou tvárou, ale iste nie s tým, že sme lepší ako oni a preto nech sa Pán Boh nestará do nás, ale do iných. **Pýtaš sa Boha na názor? Aj na svoj život, konanie alebo ťa zaujíma iba to, ako sa Pán Boh vysporiada s hriechom iných? Myslí si naozaj, že si lepší ako iní a nepotrebuješ počuť, čo si Boh myslí o tebe?***

***Kňaz však stál pred Bohom v pokornej otázke, s túžbou po Božej odpovedi, vedení. Stál pred Hospodínom s túžbou zjednotiť sa s Božou vôľou a v pripravenosti vykonať to, na čo povie Hospodín „áno“ a vzdať sa toho, čomu povie „nie“.** Kňaz stál pred Hospodínom aj so svojim názorom, ale neprezentoval Ľudu, čo si myslí on sám, lebo mal právo povedať len to, čo mu Hospodín prikázal hovoriť – ako treba rozhodnúť a ako treba konať.*

Toto je cesta aj pre nás. Pán Ježiš totiž očakáva, že naša viera bude žiť. Veď prejavom skutočného života je práve zmena, vždy sa niečo deje, vždy je niečo nové. Nič sa nedeje len tak, samovoľne, bezúčelovo. Za všetkým je Božie požehnanie a snaha človeka byť ako Boh, konať ako On, žiť ako žil On. Život kresťana je životom otázok a odpovedí, ktoré vyjadrujú úprimný a živý vzťah s Pánom Ježišom. Lebo ak nám na Pánovi záleží, potom chceme vedieť, čo si myslí o nás, o našom živote, o našom postoji, rozhodnutí. Nasledovanie Krista je teda cestou pýtania sa na Jeho vôľu a cestou konania Jeho príkazov.

Kedy si sa s Bohom takto rozprával? Dnes je čas – ako Božie dieťa – položiť otázky. Boh ti odpovie. Buď pripravený počúvať, ale aj konať, čo ti prikazuje. Jeho odpovede sú totiž motivované láskou a túžbou priviesť nás až do neba. Dnes je ešte čas milosti, kedy Pán Boh povie áno-nie a bude to prejavom Jeho záujmu. Môže sa totiž stať, že keď sa nebudeš pýtať, Pán Boh bude mlčať. A to predsa nechceme, však? Amen.